

QUÈ CREU UN MUSULMÀ?

La religió musulmana diferencia mol clarament entre creences i obligacions. Les obligacions són els anomenats 'Cinc pilars' de la fe i tenen un caràcter fins i tot jurídic. Però sobre les creences fonamentals de la religió musulmana hi ha un debat molt més ampli. Estrictament parlant és musulmà qui, de manera lliure i no imposada, creu en un Déu únic (*Al·là* en àrab) i en la seva paraula, revelada a l'Alcorà al profeta Mahoma. La fórmula de la conversió és clara i curta: *No hi ha més Déu que Al·là i Mahoma és el seu profeta.*

La primera sura o Fatiha

Tots els musulmans se saben per cor la primera sura, el pròleg, de l'Alcorà i el reciten sovint.

En nom de Déu, el Clement, el Misericordiós, Iloança a Déu, Senyor dels dos móns, el Clement, el misericordiós, Sobirà del dia del Judici final, a Tu t'adorem. A Tu tan sols implorem el socors, guia'ns en el recte camí, el camí dels qui has omplert de les Teves benaurances, i no el dels qui han provocat la Teva còlera o s'han perdut.

Però d'aquesta submissió a Déu en deriven **les sis creences fonamentals** del musulmà:

- 1) La creença en un únic Déu:** S'expressa en la coneguda frase: «No hi ha més Déu que Al·là». La fe (*Iman* en àrab) és l'adhesió voluntària a la creença en Déu. De naturalesa misteriosa, reposa sobre la Unicitat de Déu al qual hom se sotmet. L'islamisme rebutja d'una manera radical l'«associacionisme» (*shirk* en àrab), és a dir està rigorosament prohibit associar Alà amb altres déus.
- 2) L'existència dels àngels:** Els àngels s'esmenten diverses vegades a l'Alcorà són éssers perfectes per naturalesa i tenen com a funció obeir Déu.

Tot creient és acompanyat al llarg de la seva vida per dos àngels que anoten totes les seves accions. En la tradició musulmana, però, els àngels són menys importants que els homes, perquè el homes són lliures i els àngels no. L'Alcorà esmenta també uns altres éssers espirituals els *djins*, en àrab (del llatí *genius*, geni) que poden ser bons o dolents. Satanàs és un *djin*, un esperit que tingué enveja de la creació d'Adam.

- 3) La creença en els profetes:** Entre els enviats per Déu per revelar el seu missatge, l'Alcorà n'esmenta cinc: Noé, Abraham, Moisès, Jesús (*Issa* en àrab) i Mahoma, amb qui es tanca definitivament la llista, l'últim i definitiu.
- 4) El caràcter sagrat dels Llibres revelats:** Entre els llibres tramesos pels profetes, n'hi ha quatre que explícitament són considerats sagrats: la Torà, els Salms, l'Evangeli i l'Alcorà, el text que culmina definitivament la revelació i a partir del qual poden es poden llegir els altres.
- 5) La creença en la resurrecció de tots els homes:** Serà un fet que succeirà al final dels temps davant el Déu únic.
- 6) La creença en el «decret de Déu»:** L'home serà jutjat pels seus actes, dels quals és l'únic responsable. Hi ha, doncs, un Judici Final. La diversitat dels dons de Déu a cada home obliga a aquest a una responsabilitat proporcional als dons que ha rebut.